

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. rožnika 1916.

Leto XVII.

Beračica.

Samotno žijem, suho skorjo jem,
trpim, trpim, odkar spominjati se vem:
poznala nisem otca, brata ne sestré,
umrla mi na slami mati je ihté . . .
Pehali in od praga me podili so,
le dela me in stradanja učili so . . .
Srce osirotelo prazno je željá,
na velih licih mojih solz se sled pozná . . .
Nihče sočutno ne sprejema me pod krov,
potrta hodim mimo tujih jaz domov . . .
Dež moči me, na cesti pesek pa rezán
mi rani bose noge dan na dan . . .
Zvečer zaupno k nebu dvigam jaz pogled:
„Oj, hvala Bogu, da minil en dan je spet! . . .“
Že bližam grobu se, končana tam bo pot,
tam rešena življenja tega bom grozot! . . .
Kdo neki bo solzil za mano se tedaj? —
O, pridi, smrt, v deželo boljšo me spremljaj! . . .
Ne daš si dvakrat reči: tukaj že stojíš,
s kosó v koščeni rokah vame se režiš . . .
Ti moja si rešilka, bleđa, mrzla, smrt;
kako do tebe naj gojim li strah in srd? . . .
Podaj rokó mi, drage volje grem s teboj,
in ne skrbi me, kakšen li pogreb bo moj! . . .
Vsak mora v grob: mlad bodi, star, ubog, bogat,
naj cunje krijejo ga ali pa škrlati . . .

V bliščeči rakvi spaval bo pač bogataš,
v samoti pa pozabljen, prazen grob bo naš . . .
Pa saj za dragocen ni meni spomenik,
pred Bogom smo enaki, On bo naš sodnik! . . .
Lopat, čuj, žvenketanje! . . . Kopljejo mi grob,
brezčutni ti ljudje me poneso v pokop . . .
Na mojo krsto bodo grude padale,
besede pikre me še mrtvo zbadale:
„Spet beračica manj!“ z zasmehom porekó,
moj duh pa, rešen muk, vesel zleti v nebó! . . .

Janko Leban.

Lahko noč!

Komaj slišno zíbka teče;
spavaj dete, duše cvet!
In obraz naj rajske sreče
v sanjah bo ti razodet . . .
Lahko noč!

Za trepalnici dve zvezdi —
tvoje padle so oči . . .
Spavaj kakor ptička v gnezdi,
mati nad teboj bedi! —
Lahko noč!

Moja ptička, moja roža,
solnce ti si mojih dni,
misel moja naj te boža,
s tabo v sanjah govori! —
Lahko noč!

V tvojih jaz očeh zagledam
zjutraj ves svoj blažen raj. —
Srečna komaj se zavedam,
da je zunaj zlati maj! —
Lahko noč!

Fran Žgur.